

UNAMA**United Nations Assistance Mission in Afghanistan**

Strategic Communication and Spokespersons Unit, Kabul, Afghanistan

گزارش به شورای امنیت

<http://unama.unmissions.org>**گزارش به شورای امنیت ملل متحد توسط
نماینده ویژه سرمنشی برای افغانستان، یان کوبیش**

[چنانچه ارائه گردید]

نیویارک، ۱۷ مارچ ۲۰۱۴

خانم رئیس، اعضای محترم شورای امنیت،

خنجر وابل عبدالله از لبنان، بصره حسن از ایالات متحده آمریکا با تبار سومالیایی، نسرين خان از پاکستان و وادیم نازاروف از فدراسیون روسیه، چهار تن از اعضای خانواده سازمان ملل متحد هستند که در ماه ژانویه به طرزی بی رحمانه به قتل رسیدند. آنان همراه با ۱۷ غیرنظامی دیگر افغان و بین المللی، در یک حمله انتحاری در شهر کابل جان باختند. برای بسیاری در افغانستان، آنان نه تنها همکار، بلکه دوستانی نزدیک بودند. با ادای احترام به فداکاری این کارمندان بین المللی متعهد خدمات ملکی، عمیق ترین تسلیت های خود را به خانواده هایشان تقدیم می کنم.

خانم رئیس،

در کمتر از سه هفته دیگر، افغانستان قصد دارد انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی را برگزار کند؛ انتخاباتی که نخستین انتقال دموکراتیک قدرت در این کشور را رقم خواهد زد. رهبری و تعهد همچنان برای برگزاری این رویداد تاریخی حیاتی است. این انتخابات، در تأکید بر استقرار یک نظم سیاسی باثبات، لحظه ای سرنوشت ساز است که برای رئیس جمهور حامد کرزی جایگاهی در تاریخ به ارمغان خواهد آورد.

از همه شهروندان واجد شرایط افغانستان—زن و مرد—می خواهم که در تاریخ ۵ اپریل از حق رأی خود استفاده کنند. این یک حق دموکراتیک جهان شمول است. همچنین مسئولیتی است برای تقویت روندهای دموکراتیک و نهادهای نمایندگی کشور شما. نگذارید اخلال گران و تروریست ها شما را از حق انتخابتان، از آیندهتان محروم کنند. مشارکت به عنوان رأی دهندگان، مسئولان انتخابات و ناظران، به معنای رد زور، خشونت و ارباب به عنوان شیوه ای است که ملت سرافراز شما از طریق آن رهبری خود را تعیین می کند. در این مقطع حساس از گذارهای افغانستان، این گذار سیاسی معتبر است که می تواند از رهگذر یک مأموریت مردمی فراتر از خطوط قومی، ثبات و پیش بینی پذیری بسیار لازم را برای دستورکارهای گسترده تر توسعه سیاسی، اقتصادی و اجتماعی—از جمله صلح و آشتی ملی—فراهم کند.

آمادگی‌های فنی برای روند انتخاباتی‌ای که تحت مدیریت افغان‌ها و با رهبری افغان‌ها برگزار می‌شود، همچنان طبق برنامه پیش می‌رود و از نظر کیفیت نیز نسبت به گذشته بهتر است؛ از جمله در زمینه پیشگیری از تقلب و کاهش پیامدهای آن. ملل متحد نقشی در اداره، نظارت یا رسیدگی قضایی به این انتخابات ندارد. مطابق با مأموریت محوله به من، از گذشته تاکنون و نیز در آینده، از مساعی جمیله خود برای همکاری با همه ذی‌نفعان استفاده کرده‌ام و خواهم کرد تا در حمایت از آمادگی‌های فنی، به ترویج به‌موقع بودن، فراگیر بودن و سلامت روند کمک شود و بدین‌سان نتایجی که از پذیرش گسترده برخوردار باشد، بهتر تضمین گردد.

از نهادهای مدیریت انتخابات می‌خواهم که همچنان به شفافیت کامل در تصمیم‌گیری‌ها و عملکرد خود پایبند بمانند و از خطوط ارتباطی روشن و به‌موقع اطمینان حاصل کنند. این امر به‌ویژه در ارتباط با تصمیم‌های نهایی درباره گشایش مراکز رأی‌دهی و کنترل مواد حساس مرتبط با برگه‌های رأی اهمیت ویژه خواهد داشت. رسیدگی به شکایات نیز، به حکم ماهیت خود، عنصر چالش‌برانگیز دیگری خواهد بود. از جدیتی که کمیسیون مستقل رسیدگی به شکایات انتخاباتی جدید در مسیر ایجاد و استقرار خود نشان داده است—حتی در حالی که کار محوله آن در جریان است—استقبال می‌کنم.

علاوه بر مقامات انتخاباتی دولتی و مستقل، مسئولیت برگزاری انتخابات مسالمت‌آمیز و معتبر تا حد زیادی بر عهده رهبران سیاسی، نامزدها و حامیان آنهاست. من از رفتار محترمانه در کارزار انتخاباتی تا به امروز تقدیر می‌کنم. من از همه نامزدها می‌خواهم که با تعهد جدی به مخالفت با تقلب که به نام آنها انجام می‌شود، اقدامات و نگرش‌های حامیان خود را هدایت و شکل دهند. در مواردی که تخلفات انتخاباتی ادعایی وجود دارد، شاکیان باید از طریق سازوکارهای نهادی به دنبال رسیدگی فوری باشند.

در انتخابات لزوماً بازندگانی وجود خواهند داشت، نباید به رقابتی از نوع «برنده همه‌چیز را می‌برد» تبدیل شود. بی‌آنکه به هیچ‌وجه جایگزین صدای مردم در پای صندوق‌های رأی شود، از نامزدها می‌خواهم به تفاهمی برسند که برنده نشدن، فی‌نفسه و در نگاه نخست، دلیل تقلب محسوب نمی‌شود. تهدید به نافرمانی مدنی به‌خاطر ادعای تقلب—اکنون، هفته‌ها پیش از انتخابات—یا توسل به اخلال و بی‌نظمی مدنی، تنها تنش‌ها را افزایش می‌دهد و سردرگمی ایجاد می‌کند

خانم رئیس،

امنیت تأثیر عمده‌ای بر این انتخابات خواهد داشت. تا امروز، خشونت‌های مرتبط با انتخابات - با وجود افزایش رویدادهای عمومی امنیتی - در سطحی پایین‌تر از سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ بوده است. با این حال، خشونت‌های مرتبط با انتخابات رو به افزایش است. وزارت امور داخله در هدایت برنامه‌ریزی امنیتی این روند، در هماهنگی با کمیسیون انتخابات، همچنان تعهدی جدی از خود نشان داده است - از جمله با تأکید بر حفاظت از حق مشارکت زنان.

من از حمایت‌هایی که از سوی بخش‌هایی از شورشیان، به‌ویژه شاخه نظامی حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار، از روند انتخابات ابراز شده است، استقبال می‌کنم. با این حال، می‌خواهم کاملاً روشن کنم که حتی گروه‌هایی مانند طالبان که انتخابات را رد می‌کنند، موظف‌اند به یک روند مدنی احترام بگذارند. من از اعلامیه اخیر طالبان مبنی بر اینکه با توسل به زور در پی مختل کردن این روند خواهد بود و کارزار ترور را آغاز خواهد کرد، به شدت نگرانم. رأی‌دهندگان، کارکنان انتخابات، نامزدها و ناظران همگی افراد ملکی هستند. هدف قرار دادن افراد ملکی، یا حملات بی‌رویه به مراکز رأی‌گیری و دیگر اماکن غیرنظامی، هرگونه ادعایی برای داشتن جایگاه سیاسی مشروع را تضعیف می‌کند و طبق قوانین بین‌الملل قابل مجازات است.

خانم رئیس،

آرزوی گسترده برای صلح از گفتمان مناظره‌های نامزدهای ریاست‌جمهوری و تعاملات خودم با افغان‌ها در سراسر کشور آشکار است.

من برای سر منشی، پیامی را همراه دارم که حدود یک‌چهارم میلیون زن افغان در حمایت از صلح آن را امضاء کرده‌اند. برگزارکنندگان و امضاکنندگانی را که صدای خود را بلند کرده‌اند—صدای اکثریت افغان‌ها—می‌ستایم. این زنان تنها خواهان فرصتی برای آینده‌ای امن برای خانواده‌هایشان هستند. این پیام امید و تاب‌آوری است در میان رنج و مرگی که تروریزم، افراط‌گرایی، شبکه‌های جنایتکار فراملی و قدرت‌داران محلی بر مردم تحمیل کرده‌اند.

غیرنظامیان سنگین‌ترین هزینه را در این منازعه می‌پردازند و روند افزایشی تلفات غیرنظامیان در سال ۲۰۱۳، در سال جاری نیز ادامه یافته است. یوناما در ماه‌های جنوری و فبروری، کشته شدن ۳۵۹ غیرنظامی و زخمی شدن ۶۴۷ نفر را ثبت کرد که نسبت به دوره مشابه در سال ۲۰۱۳، ۱۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. بار دیگر، عناصر ضددولتی مسئول اکثریت قاطع این تلفات بودند—۷۸ درصد.

دستیابی به گشایشی در گفت‌وگوهای مستقیم میان مقام‌های افغان و طالبان، تا کنون—با وجود برخی ابتکارهای جالب اخیر از سوی شورای عالی صلح—همچنان دست‌نیافتنی مانده است. تلاش‌ها برای ایجاد تفاهم‌ها و چارچوب‌های مورد توافق باید ادامه یابد تا با شکست‌ناپذیری، محیطی مساعد برای تلاش‌های رسمی‌تر در آینده فراهم شود؛ جایی که ملل متحد باید—و خواهد توانست—نقشی برجسته‌تر ایفا کند.

فعالیت‌های فعلی یوناما شامل حمایت از کاهش درگیری‌های محلی است که در صورت عدم کنترل، می‌توانند به بی‌ثباتی دامن بزنند. یوناما از طریق شبکه سراسری ۱۳ دفتر ساحوی این ماموریت، در سال ۲۰۱۳ هفت ابتکار صلح را در هشت ولایت تسهیل کرد. دو ابتکار دیگر، با مشارکت هفت ولایت اضافی، تا کنون در سال جاری راه‌اندازی شده‌اند. این تلاش‌ها طیف متنوعی از مساعی جمله سیاسی را از ایجاد اعتماد و گفت‌وگو میان جوامع قومی تا پیشگیری از درگیری و میانجی‌گری در بر می‌گیرد. یکی از حوزه‌های تمرکز رو به رشد، کار با علما و دانشمندان دینی است، از جمله در ترویج رأی‌گیری مسالمت‌آمیز.

خانم رئیس،

ثبات و پایداری نهایی افغانستان در منطقه نهفته است. همزمان با کاهش حضور سایر بازیگران بین‌المللی، خرسندم که می‌بینم کشورهای همسایه و قدرت‌های منطقه‌ای به نیاز تعامل فعال در حمایت از راه‌حل‌های افغانی پی برده‌اند. این درک شکل گرفته است که افغانستان صلح‌آمیز، با ثبات و شکوفایی در نهایت در راستای منافع همه است.

با توجه به گسترش علاقه‌مندی‌ها و فرصت‌ها، توجه و تمرکز شخصی بیشتری را به تعاملات منطقه‌ای اختصاص می‌دهم. در این مدت برای گفت‌وگوهای سطح‌بالا به فدراسیون روسیه، ترکمنستان، هند و پاکستان سفر کردم. در اسلام‌آباد، شنیدن تداوم تعهد به بهبود روابط دوجانبه در چارچوب سیاست عدم مداخله نخست‌وزیر نواز شریف از جمله با تمرکز بر توسعه اقتصادی مشترک و مدیریت فعال مرزها، اطمینان‌بخش بود. همچنین اهمیت برگزاری انتخابات معتبر در افغانستان، بدون مداخله خارجی، به روشنی مورد تأکید و پذیرش قرار گرفت.

خوشحالم که یادآور شوم در چارچوب روند استانبول پیشرفت‌های عملی مستمر در حال تحقق است. به‌تازگی، در حمایت از اقدامات اعتمادساز، کارگاه‌هایی درباره مقابله با تأمین مالی تروریزم و مواد منفجره دست‌ساز در کابل، و نیز درباره تلاش‌های مقابله با شاهدانه در مسکو برگزار شده است. از نظر سیاسی، جدی‌تر شدن مشارکت بازیگران منطقه‌ای به روشنی در میزبانی هند از نشست مقام‌های ارشد در ماه جنوری، در آستانه نشست وزیران در چین که برای ماه آگست برنامه‌ریزی شده است، مشهود است.

خانم رئیس،

صلح و ثبات در افغانستان بدون گذارهای اقتصادی و اجتماعی— که با ایفای تعهدات دونه‌ها در سال‌های آینده پشتیبانی شود— پایدار نخواهد بود. در نشست ویژه بورد مشترک هماهنگی و نظارت (JCMB) در ماه جنوری— با مشارکت هر ۱۱ نامزد ریاست‌جمهوری— نمایندگان ۵۰ کشور عضو بر تداوم حمایت خود از افغانستان تأکید کردند. سطح کمک‌های بین‌المللی تعهدشده همچنان واقعاً استثنایی است، هرچند وابسته به گذار سیاسی موفق و پیشرفت قابل‌سنجش در پایبندی دولت به تعهدات خود در زمینه حکمرانی، اصلاحات، پایداری اقتصادی و دستورکاری مبتنی بر حقوق است. من از اطمینان‌هایی که نامزدهای ریاست‌جمهوری درباره تعهد به حفظ و شتاب‌بخشی به روند پیشرفت تحت چارچوب توکیو برای پاسخگویی متقابل ارائه کرده‌اند، استقبال می‌کنم.

خودکفایی نهایی افغانستان مستلزم توجه بیشتر به توسعه اقتصادی فراگیر، جامع و پایدار و کاهش فقر، همراه با ایجاد شغل است. بانک جهانی تحلیلی نگران‌کننده از چالش‌های اقتصادی پیش رو به بورد مشترک هماهنگی و نظارت (JCMB) ارائه داد که با توجه به کسری بودجه فزاینده، وصول درآمد دولت کمتر از حد انتظار، هزینه‌های هنگفت امنیتی و افزایش هزینه‌ها، این چالش‌ها تشدید شده‌اند. اقتصاد افغانستان در اثر سال‌ها جنگ و در دهه گذشته، به دلیل وسعت و اتکای فراوان به مداخله بین‌المللی، دچار انحراف شده است.

در بازگشت به یک دستور کار توسعه‌ای متعارف‌تر با خطراتی همراه است، اما فرصت‌های آن حتی بیشتر است. با نگاهی به کنفرانس توسعه در سطح وزیران با دولت جدید در اواخر امسال، نمی‌توان به روال معمول ادامه داد. تقویت فعالیت‌های اقتصادی مشروع و اشتغال‌زا و مقابله با اقتصاد غیرقانونی رو به رشد باید در مرکز همه رویکردهای توسعه‌ای قرار گیرد. تولید و قاچاق مواد مخدر رفاه مردم، اقتصاد و نهادهای افغانستان و منطقه وسیع‌تر را تضعیف می‌کند و همچنین به طور فزاینده‌ای به تأمین مالی تروریسم کمک می‌کند. استراتژی مشترک درازمدت، رهبری در سطح عالی و اراده سیاسی واقعی هم از سوی دولت و هم جامعه بین‌المللی مورد نیاز است.

چارچوب توکیو همچنان ابزار مورد توافق برای کمک‌های انکشافی غیر نظامی است. این چارچوب، به همراه تعهدات نشست سران ناتو در شیکاگو برای حمایت بلندمدت از بخش امنیت، سنگ بنای تعامل بین‌المللی با افغانستان را شکل می‌دهد و تداوم تعهدات را در طول دهه تحول فراهم می‌کند. عدم قطعیت مداوم در مورد نهایی شدن توافقنامه امنیتی دوجانبه افغانستان با ایالات متحده، لایه‌ای از عدم پیش‌بینی‌پذیری را افزوده است. با این حال، با صبر استراتژیک، من به نتایج مورد توافق متقابل اطمینان دارم.

خانم رئیس،

حفظ دستاوردهایی که افغانستان طی دهه گذشته در حوزه حقوق بشر به دست آورده است— و به‌ویژه حقوق زنان و کودکان— امری تجملی نیست و نباید فدای مصلحت‌اندیشی سیاسی کوتاه‌مدت شود. عدالت، حکمرانی خوب، حاکمیت قانون و حقوق بشر از عناصر حیاتی صلح پایدار، توسعه عادلانه و امنیت انسانی‌اند. حمایت و ترویج حقوق همه افغان‌ها— زن و مرد— یکی از تعهدات کلیدی دولت در توکیو بود و در نهایت، مشروعیت و کارآمدی نهادهای دولتی را تقویت می‌کند. من از انتشار گزارش دولت در تاریخ ۱ مارچ درباره اجرای قانون منع خشونت علیه زنان استقبال می‌کنم. داده‌های پایه و نظارت مستمر، از اجزای اساسی پاسخگویی هستند. با این حال، اثر نهایی بر زندگی زنان— با کاهش خشونت و نبود مصونیت برای مرتکبان در نظام قضایی— معیار واقعی پیشرفت خواهد بود.

من همچنین از تعهد دولت به پایان دادن به استخدام کودکان تا سال ۲۰۱۶ استقبال می‌کنم که مستلزم تسریع در اجرای طرح اقدام در مورد استخدام افراد زیر سن قانونی است. اطمینان از اینکه عاملان جذب کودکان پاسخگو شناخته شوند و اجرای اقدامات مورد توافق برای جلوگیری از آن، نه تنها تضمین می‌کند که افغانستان در مسیر حذف از فهرست قرار دارد، بلکه حرفه‌ای‌سازی نیروهای امنیتی را نیز بیش از پیش تقویت خواهد کرد.

خانم رئیس،

با تمدید مأموریت جدید، بار دیگر بر تعهد بلندمدت ملل متحد به افغانستانی صلح‌آمیز و شکوفا تأکید می‌کنم. با توجه به عوامل کنونی عدم قطعیت، طرف‌های گفت‌وگو—تقریباً به اتفاق آرا—بر تداوم و ارزشی که یوناما در ایفای نقش مساعی جمیله، حمایت و ترویج حقوق بشر، و تسهیل هم‌سویی و انسجام تلاش‌های توسعه‌ای بین‌المللی به همراه می‌آورد، تأکید می‌کنند. حضور سراسری مأموریت در کشور همچنان سرمایه‌ای بی‌بدیل برای پیشبرد انتخابات محوله، فعالیت‌های ارتباط‌گیری و اطلاع‌رسانی، و اقدامات مرتبط با حقوق بشر به شمار می‌رود. در واقع، با کاهش حضور در سطح ولایات سایر نهادهای بین‌المللی و کشورهای عضو، جامعه بین‌المللی بیش از پیش برای فهم بهتر و دسترسی مؤثر به کشوری متکثر، در پی بهره‌گیری از حمایت ماست.

نیاز به هماهنگی و انسجام بیشتر تلاش‌ها در سراسر ملل متحد و نیز در چارچوب جامعه بین‌المللی گسترده‌تر در افغانستان مورد شناسایی قرار گرفته است. در درون خانواده ملل متحد، در حال تلاش هستیم تا همسویی تمرکز، وحدت عمل و بهره‌گیری از تخصص نهادهای تخصصی را در حمایت از اولویت‌های ملی مورد توافق و ابتکارهای منطقه‌ای بهبود بخشیم. کمک‌های بشردوستانه نیز مؤلفه‌ای دیگر، متمایز اما حیاتی، از فعالیت‌های سازمان ملل در افغانستان است؛ به گونه‌ای که ارزیابی می‌شود نیازها در آینده نزدیک احتمالاً افزایش یابد، حتی در حالی که توجه بین‌المللی به سمت حوزه‌های دیگر معطوف می‌شود. اجرای همه این فعالیت‌ها در چارچوب مأموریت پیچیده ما، مستلزم تأمین منابع کافی و قابل پیش‌بینی است.

در حالی که پیشرفت‌ها و شتاب مثبت را برجسته می‌کنم، تأکید می‌ورزم که دستاوردها شکننده‌اند. با این حال، افغانستان آن‌گونه که برخی بدبینان پیش‌بینی کرده‌اند، بر لبه یک پرتگاه اجتناب‌ناپذیر پس از سال ۲۰۱۴ قرار ندارد. آنچه در چنین دوره‌ای از پیش‌بینی‌ناپذیری لازم است، انتقال روان و به‌موقع قدرت سیاسی است. موفقیت انتخابات اپریل ۲۰۱۴ از اهمیتی حیاتی برخوردار خواهد بود؛ زیرا در تقویت ثبات نهادی و سیاسی افغانستان و ایجاد اعتماد به آینده نقشی تعیین‌کننده ایفا می‌کند.

از توجه شما سپاسگزارم.